

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: SSA Urszula Iwanowska (sprawozdawca)

Sędziowie: SA Edyta Buczkowska-Żuk

del. SSO Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2016 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7 kwietnia 2016 r., sygn. akt VII U 6/16,

postanawia: oddalić zażalenie.

SSA E. Buczkowska-Żuk SSA U. Iwanowska del. SSO G. Horodnicka-Stelmaszczuk

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 7 grudnia 2015 r. A. W., który wskazał adres zamieszkania w P. oraz adres korespondencji w Norwegii, wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 6 listopada 2015 r. o odmowie przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uznał się miejscowo niewłaściwym i na podstawie art. 200 k.p.c. sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie XIII Wydziałowi Ubezpieczeń Społecznych jako właściwemu miejscowo i rzeczowo. Sąd pierwszej instancji przywołując treść art. 461 § 2 k.p.c. wskazał, że ubezpieczony ma miejsce zamieszkania w P., a więc w okręgu Sądu Okręgowego w Warszawie, który jest właściwy miejscowo do rozpoznania tej sprawy.

Z powyższym postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie nie zgodził się A. W., który w założonym zażaleniu podniósł, że aktualnie ma pobyt stały w Norwegii i odprowadza podatki w Norwegii, tam też uległ wypadkowi przy pracy. Zdaniem skarżącego w jego sprawie instytucją właściwą jest Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych w S. przy ZUS, który jest uprawniony do kontaktów z norweską administracją i ten Wydział ma pełny dostęp do akt ubezpieczonego. Przeniesienie sprawy do Sądu w Warszawie jest utrudnieniem dla skarżącego i nie wyraża on na to zgody.

Sąd Apelacyjny zwrócił się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z zapytaniem czy organ wyraża zgodę na pozostawienie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie zgodne z wnioskiem ubezpieczonego, pod rygorem przyjęcia, że organ nie wnioskuje o pozostawienie sprawy do rozpoznania temu Sądowi. Pomimo upływu zakreślonego terminu Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie udzielił odpowiedzi.

Natomiast A. W. pismem z dnia 20 lipca 2016 r. poinformował sąd odwoławczy, że rozpoczął procedurę zmiany obywatelstwa na norweskie podtrzymując złożone zażalenie.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych – jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej – właściwy jest sąd, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania (siedzibę) strona odwołująca się od decyzji wydanej przez organ rentowy (art. 461 § 2 k.p.c.). Cytowana regulacja, przy uwzględnieniu treści art. 461 § 2¹ oraz § 2² określa właściwość wyłączną w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, którą może modyfikować tylko zastosowanie § 3 tego przepisu, a także postanowienia przepisów szczególnych odnoszących się do systemu ubezpieczeń społecznych. Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 200 § 1 k.p.c. sąd, który stwierdzi swą niewłaściwość, przekaże sprawę sądowi właściwemu.

Postępowanie sądowe w niniejszej sprawie zostało zainicjowane odwołaniem A. W., który w Polsce wciąż ma miejsce zamieszkania w P., tj. w okręgu Sądu Okręgowego w Warszawie. Okoliczność, że aktualnie miejsce pobytu skarżącego jest w Norwegii i podjął on starania o zmianę obywatelstwa w świetle przedstawionych podstaw prawa nie ma wpływu na zmianę Sądu właściwego do rozpoznania niniejszej sprawy.

Zatem, Sąd Okręgowy w Szczecinie trafnie uznał się za niewłaściwy miejscowo i orzekł o przekazaniu sprawy do rozpoznania właściwemu Sądowi Okręgowemu w Warszawie.

Na marginesie należy tylko podnieść, że strony postępowania mogły skorzystać z możliwości przewidzianej przez ustawodawcę w art. 461 § 3 k.p.c. i złożyć we właściwym sądzie uzasadniony wniosek o przekazanie sprawy do sądu równorzędnego ze względów celowościowych. Sąd Apelacyjny mając na uwadze argumentację skarżącego zwrócił się do organu rentowego z zapytaniem czy strona wyraża zgodę na pozostawienie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie. Organ rentowy nie wyraził takiej zgody, a bez tej czynności pozostawienie sprawy w Sądzie Okręgowym w Szczecinie nie było możliwe.

Z wyżej podanych przyczyn, uznając zażalenie za niezasadne Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił je w całości.

SSA E. Buczkowska-Żuk SSA U. Iwanowska del. SSO G. Horodnicka-Stelmaszczuk